

Előfizetési feltételek:

Szétküldéssel
 helyben vagy előre postán:
 Egy hóra 40 kr.
 Negyedévre 1 ft — kr.
 Félévre 2 ft — kr.
 Egész évre 4 ft — kr.

Kiadó-hivatal:

Kossuth Lajos-utca. (Biharmegyei
 Takarekpénztári épület), hova a hirdeté-
 sek és az előzetes-díjak küldendők.
 Egyes szám ára 8 kr.

HÉTFOI

ÉRTESÍTŐ

TÁRSADALMI HETILAP.

Hirdetések díja:

6 hasábos petitsorért egyszer . . . 6 kr.
 Háromszor és többször 4 kr.
 Nyiltér 4 hasábos petitsorért . . . 20 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetés és
 nyiltérért 30 kr.
 Reklamok soronként 1 trt.

Szerkesztési iroda:

Kossuth Lajos-utca (Biharmegyei
 takarekpénztári épület).
 Kéziratok vissza nem küldetnek.

STERN LAJOS Nagyvárad,
 Bémer-tér.
 Fölajánlja a hálai időnyre női és férfi lak-
 czipőit, ingeket, gallérokat, nyakkendőket,
 női és férfi keztyűket, klakkot és zseb-
 kendőket,
 a legjutányosabb árban.

Táviratok.

**A vatikán képviselője az ezred-
 éves ünnepen.**

Budapest, febr. 16. (A „H. É.” ered. táv.)
 A vasárnapi lapokban az a hír jelent meg, hogy a
 Vatikán a milleniumon való képviseletével Schlauch
 Lőrincz bíbornokot, nagyvárad-i l. sz. püspököt
 bizná meg. Ez a hír — mint értesülünk — akor-
 talan kombináció. Ha a pápa a milleniumon kép-
 viseltetni akarná magát, akkor erre első sorban a
 hercegimás volna az illetékes méltóság, a ki tud-
 vavéleg a pápának „legatus natus”-a: született
 követe.

Borzasztó halál.

Budapest, febr. 16. (A „H. É.” e. táv.) No-
 vák János kocsitoló vasárnap délután a nyugati
 pályaudvarban a síneken akart átmenni, a midőn
 az Ostendéből érkező gyorsvonat robogott arra.
 A mozdony izzé-porrá zuzta a szerencsétlen em-
 bert, úgy hogy a szétroncsolt testrészeket össze
 kellett söpörni.

Nyugtalanító hírek Bulgáriából.

Bukarest, febr. 16. (A „H. É.” ered. táv.)
 Itt nagyon nyugtalanító hírek terjednek Bulgáriában
 történekről. Arról beszélnek, hogy a szobranje
 10,000 frankot szavaztatott meg esetleges háborúra.
 A bolgárok inkább az oroszok védnöksége alatt akar-
 ják a szent-stefanói békét érvényesíteni, a melyet
 a berlini kongresszus mellőzött. Az egész város tele
 van kalandos hírekkel.

Gyilkosság vagy öngyilkosság?

Igló, febr. 16. (A „H. É.” eredeti távirata.)
 Verettó olasz bányamunka vállalkozót tegnap este
 Kottarbachon egy aknában halva találtak. Fején
 sebb tátongett. Mellette revolver feküdt. A vizsgálat
 lesz hivatalosan kideríteni, vajjon gyilkosság vagy ö-
 ngyilkosság fogor fenn.

Elhunyt hercegnő.

Budapest, február 16. (A „H. É.” ered.
 táv.) A magyar és német főúri világnak halottja
 van. Waldeck-Pyrmont Hermann herceg
 özvegye, született birodalmi gróf Széki Teleki
 Ágnes ő fensége tegnap este 8 órakor József-
 körúti lakásán meghalt.

HIREK.

* **A kövezet és vásárvám meghossz-
 zabbitása.** A tanács tudvavéleg felterjesztést
 intézett a kereskedelmi miniszterhez a kövezet,
 illetve vásárvám és piaci helypénzszabályzat ér-
 vényének meghosszabbitása iránt. A miniszter
 most azzal küldte le az ügyet Knapp Ferencz
 fellebbezése kapcsán a városhoz, hogy a kövezet-
 vám ügyét válasza külön a város a vásárvám
 és piaci helypénz ügyétől, s a díjjegyzéket is csa-
 tolja. Megemlíti a miniszter, hogy a kövezetvám
 iránti tárgyalások folyamatban vannak s rövid idő
 alatt befejeztetnek.

* **A holnapi bál.** A nagyvárad-i kereskedő
 ifjak köre holnapi báljával zárul az idei farsang.
 A kereskedelmi csarnok palotájának díszterme
 és összes helyiségei ismét fényárban fognak
 tündökölni és most már biztos, hogy a farsang
 egy igen kedélyes elite bállal fog végeződni. A
 bál külső fénye iránti érdeklődésből kifolyólag a
 díszterem karzatára is adatnak ki belépti jegyek,
 melyek a meghívó felmutatása mellett már ma
 előjegyezhetők illetve kiválthatók Kugler Ferencz,
 rend. biz. elnöknek.

* **Gazdasági tudósító.** A földmivélsügyi
 miniszter Windisch Márton nagyvárad-i lak-
 kost Nagyvárad-város területére az állandó gaz-
 dasági tudósítói tiszttel megbizta.

* **A jégről.** Téliapó kaczerkodik velünk, már
 el akartuk temetni, s ime egyszerre csak feltámadt.
 A tetszhalálból felébredőt nagyon szívesen látják
 a testező korcsolyázás hívei, kiknek kedvéért Rát-
 kay oly szívesen megtesz mindent, csak hogy vig
 kedélylyel fejazzék be az ideai szezon. Bohókás, ál-
 arezos alakok jártak-keltek tegnap a sima jégén és
 nevetésre készítették a mulatozókat. Végül egy ügyes
 amateur fotografus sebtiben lekapta a kedves ké-
 pet, — ne tessék megijedni, nem Röntgen suga-
 rakkal. A díszes közönség méltányolta az ügyes
 rendező buzgalmát és a dícséretekből nem tudtak
 kifogni.

A nagyszámu korcsolyázók közül a követke-
 ző hölgyek neveit sikerült feljegyeznünk:

Áron nővérek, Bakó Rózsika, Bozóky Irma,
 Böszörményi Tilda, Brüll Janka, Czeglédy nővérek,
 Ficzek Margit, Fischer Margit, Fischer Róza és Sa-
 rolta, Fried Kata, Géczy Irén, Grósz nővérek, Gyön-
 gyösy Erzsike, Heiman Rella, dr. Heiman Józsefné,
 Járóssy nővérek, Jelentsik nővérek, ifj. Kohn Sa-
 muelné, Klein Róza és Zseni, Kleinfeld Róza, Kur-
 lándner Margit, Krugstein Irén, Kohn Margit, Klein
 nővérek, Löwinger Steflke, Mihályházy Margit, Dr.
 Mihályfi Lajosné, ifj. Moskovits Mórné, Munk Ju-
 liska, Persz Aranka Nagy nővérek, Navay Sán-
 dorné, Róz nővérek, Somossy Ilonka, Szilágyi Er-
 zsike, Sicher Gizella, Szokoly Ilona, Tóth Margit és
 Karola, Ujházy Sarolta és Irén, Weinberger Irénke,
 Wertheimstein nővérek stb. stb.

* **Eljegyzés.** Grósz Adolf zsidányi bérlő
 szép és kedves leányát Ellát eljegyezte Schless-
 inger Rezső s. kereszturi gőzmalomtulajdonos.

* **Férfi-szabók kongresszusa.** A nagyvá-
 rad-i ipartestület férfi-ruházati szakosztálya a na-
 pokban meghívót kapott a férfi-szabók országos
 kongresszusának rendező bizottságától. Az érde-
 kes gyűlésre, melynek bizonyára jelentékeny ha-
 tása lesz a szabó-iparra, a nagyvárad-i szakosz-
 tály megbizásából Weisz Károly elnök és
 Vonce Zsigmond alelnök fog felmenni a ruha-
 zati szakosztály képviselőjében.

* **Tűz.** Az éjjel két órakor tűzet jeleztek az
 őrtoronyból. A tűzoltói készlet és a bálból is ne-
 hányan azonnal a helyszínén termettek és eloltot-
 tak egy égő kerítést a Römer Károlyné bázánál
 Köfaragó-utcán. A tűz onnan keletkezett, hogy
 a család a tüzes hamut a kerítés mellé szokta
 önteni. A rendőrség megindította a vizsgálatot.

* **Választás N. Szalontán.** Az elhunyt
 Balogh Antal helyére a szalontai járás főszo-
 labírája, a városi képviselőtestület egyhangu hozzá-
 járulásával, Szemes Péter III. jegyzőt léptette
 elő. Az ekként megüresedett III. jegyzői állásra
 közfelkiáltással Jámbor László eddigi IV. jegyzőt
 s ennek helyére IV. jegyzőül Véghestván eddigi
 helyettes IV. jegyzőt választották meg, kik a hi-
 vatalos esküt a főszo-
 labíró előtt nyomban le is
 tették.

* **A tűzoltó-bál tegnap éjjel szokott formák
 között zajlott le a Fete-Sasban. A jövedelem
 ezuttal is elég tekintélyes.**

Ülések vasárnapja.

Annai gyűlés talán sohasem volt Nagyváradon
 mint tegnap. Délelőit és délután folyton igénybe
 voltak véve azok a férfiak, akik a város közügyeit
 olyan lelkesedéssel szolgálják.

A beérkezett tudósítások a következők:

A Szigligeti Társaság ülése.

A „Szigligeti-Társaság” tegnap, vasárnap dél-
 után 4 órakor tartotta meg választmányi ülését a
 „Gazdasági és iparbank” közgyűlési termében.

Rádl Ödön elnöklete alatt jelen voltak: K. Nagy
 Sándor főtktár, dr. Adorján Armin titkár, Huzella
 Gyála, Böszörményi Géza, Winkler Lajos és Sas
 Ede választmányi tagok.

Elnök konstatálja, hogy a választmány hatá-
 rozatképes és tagok üdvözlése után, áttér a napi-
 rendre.

Mindenekelőtt felolvassa a társasághoz érkezett
 leveket, melyek szerint Markovits Antalné urnó
 Inádról köszönetét fejezi ki a társaságnak azért,
 hogy a társaság a n. szaontai „Vöröskereszt
 egyeslet” alapját gyarapítani szíves volt;

Balogh József mély megilletődéssel fogadja a
 részvétiratot, melyet elhunyt neje iránti figyelemnek
 tekint és hálás köszönetét fejezi ki a társaságnak;
 dr. Várady Antal írja, hogy kellemesen lepte meg
 a Szigligeti-társaság megemlékezése, mely őt tag-
 jául választotta. E kitüntetés büszkeséggel tölti el
 és örül, hogy Nagyvárad szellemi életéhez tartozó-
 nak tekintheti magát. Igyekezni fog tagsági köte-
 lességének megfelelni.

A leveleket a választmány tudomásulvétel
 után irattárba utalta.

Tudomásul vették, hogy az elnökség testü-
 letileg részt vett a „Nagyvárad” jubileumi ünnepé-
 lyén; hogy az országos középiskolai tanáregyesület
 felhívása folytán öt forintot utalt ki Szarvas Gábor
 nagy magyar nyelv tudós emlékszóbrára.

A „Szigligeti-Társaság” elnöke és az ezred-
 éves országos kiállítás irodalmi szakosztályának bi-
 zottsága között hatalmas levélváltás történt az iránt,
 hogy a társaság részt vegyen-e a magyar közmű-
 velődési egyesletok csoportjában. Tekintettel a tár-
 saság szerény működési körére és arra, hogy még
 rövid idő óta áll fenn, az ezredéves ünnepségén
 részt nem vesz.

A kecskeméti „Katonakör” évkönyvét, Ritoók
 Emma „Mai idegek” című művét és a „Nagyvá-
 rad” jubilaris albumát küldte meg a társaságnak.
 Könyvtárba helyezik. Faragó Zsigmond mérnök le-
 mondását tudomásul veszik.

Szigligeti Ede születésnapjának évfordulója al-
 kalmából (márcz 18) a társaság dísz felolvasó ün-
 nepélyt rendez márczius 22-én, az az a rá követ-
 kező vasárnapon melynek programja a következő
 lesz:

1. Elnöki megnyitó. 2. Vers. Irja és szavalja
 dr. Várady Antal. 3. Szigligeti emlékezete. 4. Sza-
 badon választandó tárgy.

A közgyűlés határidejét márczius 29. délelőit
 11 órára tűzték ki a következő tárgysorozattal:

1. Évi jelentés. 2. Számvizsgáló bizottság je-
 lentése. 3. Költségvetés. 4. Alapszabályok módosi-
 tása. 5. Tisztújítás. 6. Tiszteletbeli tagok válas-
 tása. 7. Irodalmi pályázatok kiírása. 8. Esetleges
 indítványok.

Ezzel kapcsolatban Rádl Ödön elnöklete alatt
 az alapszabályok módosításának előkészítésére K.
 Nagy Sándor, dr. Adorján Armin és Winkler La-
 jos tagokból álló bizottságot küldték ki.

Az előrehaladt

idény miatt

MITTEILER EDE a legszebb és legolcsóbb ruhák

férfi-ruha üzletében

(Főutca, Orsolya-apácák bérháza)

készülnek.

Szövetek méterenkint gyári áron alól kaphatók.

A rendkívül szellemesen vezetett választmányi ülés legérdekesebb tárgya következett ezután.

Payer Gyula hírneves északsarki utazó megbízottja egy levelében arra kérte fel a társaság elnökét, hogy amennyiben Payer ő Felseje védnöksége alatt újabb expedícióra készül és szeretné, ha annak költségeihez az osztrák és magyar monarchia minden tagja lehetőleg hozzájárulna, amennyiben Nagyváradon is óhajtana felolvasást rendezni, vegye a társaság a nemes célzatot pártfogásába.

A rendkívül érdekesnek ígérkező felolvasás iránt a társaság a legmesszebbre menő támogatását ígérte meg, annyival inkább, mert eltekintve attól, hogy az ily tudományos czélok pártolása alapszabály szerint is kötelessége, Payer felolvasását nagyon érdekes képekkel fogja élnitleni és így a közönségnek is vél szolgálatot tenni a cél megvalósításával.

K. Nagy Sándor ajánlatára dr. Grósz Albert, Imrik Péter táblabíró, dr. Adorján Ármint ajánlatára pedig Somogyi Béláné Marsó Ilonát egyhangulag felvették a társaság tagjai közé.

Ezzel az ülés véget ért.

A Szépitési egyesület közgyűlése.

Vasárnap délelőtt tizenegy órakor a „Szépitési egyesület” dr. Beöthy László főispán elnöklete alatt tartotta meg évi rendes közgyűlését.

A megelőzőleg tartott választmányi ülésen a tárgysorozatba felvett ügyeket készítették elő és tulajdonképen csak a halálozás folytán üresedésbe jött eljárási állást töltötték be a közgyűlési jóváhagyástól függetlenül, amennyiben a választmány egyéb határozatai a közgyűlésben újra tárgyalás alá kerültek.

A pályázók közül egyhangulag Kovács Mártont alkalmazták.

A rövid ideig tartott ülés berekesztése után kis szünetet tartva, a közgyűlést nyitotta meg dr. Beöthy László elnök és üdvözölte a szépszámban megjelent tagokat.

Felhívására dr. Adorján Ármint jegyző-ügyész felolvasta a választmány gondosan megírt évi jelentését, melyben többek közt meleg szavakban emlékezik meg az egyesület néhai br. Gerliczy Félix és özv. Karaguly Sándorné hagyományairól.

A közgyűlés a jelentést, amennyiben annak idején az adományokért az egyesület köszönetét már kifejezte, helyeslőleg tudomásul veszi.

A felügyelő bizottság jelentése szerint a múlt évben befolyt 2174 ft 92 kr, kiadatott 1039 ft 51 kr, maradt 1135 ft 41 kr. A pénz takarékpénztárban van elhelyezve. A közgyűlés határozza, hogy amennyiben pénztárnok-változás állott be és az elszámolás alapszabályszerűleg még meg nem történt, a felmentvényt csak a teljes elszámolás eszközölése után adja meg a számvizsgáló bizottságnak.

Amennyiben a tagok kötelezettsége lejárt, a közgyűlés határozatából új aláírási ivatek bocsát ki az egyesület, melyeken ki lehet tüntetni a belépőknek, hogy csak három évre, vagy örökös kötelezettséget vállalnak-e tagsági minőségükre nézve.

A tárgysorozat értelmében a tisztújítás következett.

Ritók Zsigmond korelnöksége alatt nagy lelkesedéssel újra dr. Beöthy László választották elnöké, aki szép szavakban köszönte meg az impozánsul megnyilatkozott bizalmat és ígérte, hogy jövőre még fokozottabb mérvben fog igyekezni ezen igen fontos egyesület érdekeit előmozdítani.

Hasonló kitüntetéssel egyhangulag választotta a közgyűlés alelnökké: Sal Ferenczet, ügyész-jegyzővé: dr. Adorján Ármint, másodjegyzővé: Halász Lajost, a „Szabadság” segédszerkesztőjét, felügyelővé: Géczy Lajost, pénztárnokká: Kertész Miksát, gazdának: Rátka Józsefet. Választmányi tagok lettek a régiek.

A számvizsgálók szintén a régiek maradtak.

Miután több tárgy nem volt és indítványt senki sem terjesztett elő, elnök a jegyzőkönyv hitelesítésére Tóth Dezső és Miskolczy Barnabás tagokat kérvén fel, a közgyűlést berekesztette.

A biharmegyei történelmi és régészeti egyesület.

Tegnap, vasárnap d. e. 10 órakor a régészeti egyesület választmányi gyűlést tartott a vármegyei házköstermében, dr. Beöthy László elnöklete alatt.

Elnök megnyitva a gyűlést, üdvözli a jelenlevőket, jelenti, hogy a „Magyar jelzalog hitelbank” megküldte a 12000 ftos kölcsönösszegekről szóló szerződést. A nagy kölcsönt Széll Kálmán bankigazgató kegyes és jóakaró közbenjárására sikerült az egyesületnek elnyerni. Esetleges módosítás, vagy kifogástétel végett kéri titkár, hogy a szerződést, mely szerint az összeget 50 év alatt, 297 ftos rátaiban, 1896. márcz. 1-től kezdve feléves időközökben kell törleszteni, egész terjedelmében olvassa fel. A választmány elfogadva a fizetési módosítást, dr. Karácsonyi titkár indítványára dr. Beöthy László elnököt, Gyolokay Lajos alelnököt bizza meg a folyóítandó kölcsön felvételével.

Az emléktábla költségeinek megállapítására kiküldött bizottság jelentése szerint az impozáns, renaissanceszerű díszkapu mellett elhelyezendő emléktáblák elkészítését Veiszlovits Adolf vállalta el. A díszkapu homlokát, aranybetűs „Múzeum” felírás fogja ékesíteni.

A múzeum új épületének ünnepélyes megnyitására készült program főbb pontjai következők: Fraknónak, a tudós és kiváló historicus főpapak az „Ipolyi-féle gyűjtemény” méltatása. Bunyitai Vincze kanonok felolvasása „Biharmegye ezredéves emlékeiről.”

A fényesnek és impozánsnak tervezett meg-

nyitó ünnepélyre, melyet 1896. jun. 27-ik napján Szt. László ünnepén fognak megtartani, hivatalosak lesznek: a vallás- és közoktatásügyi miniszter, dr. Schlauch Lőrincz kardinális, Pavel Mihály gör. kath. püspök, Biharmegye és Nagyvárad város törvényhatósága, Tisza Kálmán, városunk képviselője, a lat. szer. Káptalan, a magyar tudó, Akademia, és a Nemzeti Múzeum előjárósága.

Dr. Bozóky Alajos indítványozza, hogy dr. Beöthy László elnöknek az egyesület érdekében tett fáradozásait szavazzon a választmány jegyzőkönyvi köszönetet. Gálhory pedig a választmány nevében kéri az elnököt, mondjon köszönetet Széll Kálmánnak a „Budapesti jelzalog-hitelbank” igazgatójának az egyesület iránt a 12000 ftos kölcsön felvételénél tanúsított lekötelező szíveskedésért. Mindket indítványt a jelenlevők általános helyeslésével találkoztak.

A tárgysorozat kimerítésével, dr. Beöthy László elnök, des Echerolles K. Sándors Bodor Károly választmányi tagokat kérte fel a jegyzőkönyv hitelesítésére, mely után a gyűlést berekesztette.

A váraljai piczulásban közgyűlése.

A váraljai és velencei takaré- és segély hitelszövetkezet tegnap délelőtt tartotta meg rendes évi közgyűlését.

A szépszámban megjelent tagokat Szmetka György elnök üdvözölte s köszönetet mondott szíves megjelenésükért.

Áttérve a napirendre Jámbor József jegyző felolvassa a legutóbbi igazgatósági ülés határozatait, melyeket a közgyűlés némi javítással jóváhagy. Az elmúlt évben a szövetkezetnek 664 részvényese volt 7844 üzletrészvényvel s a vagyoni mérlegben a szövetkezeti tagok befizetései czimén 75,503 ft 60 kr, a pénztári forgalomban pedig bevételként 71,936 ft 38 kr van feltüntetve. A heti betéteket a helybeli pénzügyintézetnél helyezték el gyümölcsözőleg.

Jegyző olvassa, hogy a szövetkezet Sal Ferencz jubileumán tisztelettel a polgármester előtt.

Az ülés további folyamán felolvasták a mérleget s megállapították a tisztviselők tiszteletdíját és pedig a következőképen: Könyvvezetőnek 260 ftot, pénztárnoknak 180 ftot, ellenőr, jegyző és állandó napibiztosnak pedig egyenkint 160 ftot szavaztak meg.

Miután még a tisztviselőknek a felmentvényt megadták s az elnöknek, valamint a számvizsgáló és felügyelő bizottsági tagoknak jegyzőkönyvi köszönetet szavaztak, elnök az ülést berekesztette.

Ezzel véget ért a közgyűlés, mely fényesen igazolta, hogy a váraljai piczulásbank, mely az ilyenfajta helybeli intézetek közül a legrégebb, megfelelő nemes missziójának és széles mederben terjeszti a takarékosági hajlamot.

A „HETFOI ÉRTESSÍTŐ” TÁRCZAJA.

Járok az utcán...

— A „Hétfoi Értesítő” eredeti tárczája. —

Írta: Szűts Dezső.

Este, amikor leszakadt a sötétség a vétköz, bűnös városra, s csak a kirakatok ives lámpái vetettek fényt a megvakult éjszakába, láttam jönni, éreztem közeledni egy leányt édeset, magaszt, akinek megcsókoltam a kezét...

— Ah der Göthe, Gatt der Schiller! hallatszott mögöttem két szaporanyelvű, szentimentális északnémet nevelőnő elragadtatása, s én éreztem, hogy sohasem fogom elérni lenhaju követőim lelkesedését, mert ők a költészetet imádják ridég formában, s én...

Én? Ah, én szeretek egy lányt, gyönyörűt, bájosat, bodros firtű szőke gyermeket, szürke szemekkel. Két szürke szem, lehajló homlok s bodros fő, a szemekben köny csillog, ez elég nekem s megyek utána. nem tudom, hová, előre...

Jön. Ilyenkor erősnek érzem magamat, tisztának s makulátiának, mint ő. Nem vagyok lelkesülve, különös izgalom sem fog el, hanem valami erős önbizalom, remény, hit költözik sokat szenvedett, összefacsarodott, kinoktól meggyórtott szívembe. Tudom, hogy jön, és nem nézek oda. Jaj, az argusszemű publikum észrevenné tekintetem mélységéből, szemem felvillanásából, hogy ime jön a sirály, kinek meghódol akaratos, makacs, kemény szívem. Észrevennék, hogy közös titkunk van, mert hiszen megcsókoltam a kezét.

Találkozunk s vége a varázsnak. Kezdődik az igazi, meleg, őszinte érzések temetése: a konven-

zionális társalgás. Beszélünk, mert a hallgatás árulónk lenne. S én feloldom jókedvem borában azt a gyöngyöt, melyért Kleopatra odaadta volna csillogó ékességeit, mindenét: szívem igaz, hatalmas, erős vonalmát. Hajh, lelkiünk ott maradt az utcasarkon, azon a helyen, ahol megszólítottuk egymást.

Köröttünk kering, forog az élet nagy örvénye a maga színes, tajtékzó, néha szennyes hullámaival. Elfeleddt régi bűnök tanui villantják felém tekintetüket, piros ajkak mohón nyílnak szét prédát lesve; nem érzem nézésük hatását, vérem nem zavarja forró lehelletük, az arczomba felcsapódó meleg pára sem. Bűvkör vesz körül ilyenkor, hiszen velem van az, akiről tudom, hogy lelke enyém, elválaszthatatlanul, talán örökké...

Fiatal leányok, szépek, erősek, kedves nézésűek! Ha közeledik felétek egy derék, becsületes ember, kinek nemes érzelmeit csak sejtethitek, ne forduljatok el tőle, mert szegény.

Ne higgyétek hogy a férjhezmenés akárhogy lenne egyedüli hivatástok. Becsüljétek meg az olyan embert, ki nem vagyontokat óhajtja, s nem stárgol rátok. Igaz, az ilyeneket az élet megfosztogatta itt-ott testi és lelki kincséikről, de hiszen Szent Imre hercegek nincsenek ma a világon.

Szeretnék néha meggyónni neki, azalatt
•Mig zendül a dal mámoros árja,
•Elmondom, mi voltam eddigélé.
De ő nem akar tudni semmiről, pedig nekem:
•Szemembe tűnnek a régi álmok,
•S elfog a bánat bűneimért.
Sokszor így szólók hozzá:

— Leány, mondd meg nekem rezerv nélkül, szíved, lelked vonzódik-e hozzám? Tudnál-e szeretni egy sokat csalódott, de javithatatlan hívó fiút? Tudnál-e bizni benne? Én száz előnyödet tudom,

s nem tudnák nem szeretni. Felelj, mondd, van-e közös bennünk egy parányi szikra?

Nem így mondom neki, csak ilyenformán. Szerelmemről köztünk szó sincs. Ki merné zavarni Psychét, mikor még szendereg. Vihart kelteni ott, hol nyugalom van. Még alszik s én nem költögetem.

De ő felel bátran, bár szeme esdőleg néz rám: — A csillagok messze vannak bár, de várni kell, s közelebb jönnek. Addig is sugárt küldenek annak, aki kitartóan várja őket. Minden eljön idejére s nézze, közeledik a tavasz...

Megyünk haza. Büszkeséggel, csodálattal, rajongással nézem a mellettem ritmikusan lépdelő, erős, bájos, piros ajkú leányt, büszke mosolygását, kinél tisztább, ártatlanabb, nekem drágább nincsen, s földobban szívem.

Megcsókoltam a kezét. Ah, ich hab' Sie ja nur... A múlt zavaros árja zúg el mögöttem, s a parton túl remegve kérdelem:

— Megbocsáthat-e valaha?

A szívem erős, torró dobogása mondja, hogy igen. Kezét nyújtotta és én áhitattal, megcsókoltam kezét, a puhát az édeset, a fehérét. Ám, ha a halál vázakozott volna is reám a halványsárgára festett ház előtt, azt is barátomnak mondtam volna, hogy túlradó lelkeim titkát diadalmasan fülébe súghassam s a szemé közé nevethesek.

Lelkem tele volt azzal a mámoros, finom, poétikus hangulattal, melyet Musset annyira irigylet, s én, vén legény, diákgyerek módjára örültem és remegve hallgattam angolsarkas cipőjének elhaló koppanását a folyosó kockáin...

Éreztem e pillanatban, hogy ő nekem az, kiről a költő így szól:

— Auge, plein de gaieté...

A belga Paganini.

— Thomson Cesar hangversenye —

Ma este, február hó 17-én a hegedűművészek egyik kiváló jelese fog hangversenyt adni a »Fekete-Sas« nagytermében.

Ebből az alkalomból helyén valónak találjuk reprodukálni azt a szakértői kritikát, melyet a napokban egyik bécsi lap hozott, s melyben a legelismertebben nyilatkozik a Thomson majdnem utóélettelten művészetéről.

Thomson Cesar — írja egyik tekintélyes bécsi lap — jelenleg tagja a boroszlói »Orchesterverein«-nek. A napokban lépett fel és daczára annak, hogy előtte világhírű művészek játszottak — mint pl. Petschnikoff — óriási feltűnést keltett. Ami Thomson annyira fölé emeli művésztársainak, azt leginkább Paganini egy D-dur fantáziájának eljátszásával bizonyította be. Ezen elnevezés alatt egy minden tekintetben silány zenemű rejtezik, a mely egy banális bevezetésből, egy variációs szövegéből és egy triviális végéből áll. Ezen variációk valódi mintagyűjteménye kiváltságos virtuozművészeteknek a fiageolejtájkában, kettős fogásokban és közbe ékelt — a robbanó rakéták hatásával bíró — piccicatojátékban.

Csodálatra méltó Thomson úr oktávjátéka.

Kezdetét vette ezen produkció a H-moll variációnál és a művészi hangok legremekbijeit produkálta a legnagyobb gyorsaság mellett a képzeletet meghaladó tisztasággal és elegáns vonással. Önkéntelenül merül fel a kérdés, hogy miért írta ezt Paganini egy hegedűre, nem lehetne-e ugyan-ezen hatást elérni sokkal egyszerűbben, ha két jól begyakorlott hegedűművész külön-külön játszana egy-egy hangot; de ez nem felel meg a hangszer tulajdonképeni természetének. Szinte érezni, hogy a négyszeresen fogott. E a legtrikább esetekben jól hangzó, — de ha a művészi darabnak vége van, ösztönszerűleg tapsolunk, mert a szokatlan ritkán téveszti el a hatást. Nem hiszem — mondá egy boroszlói zenekritikus — hogy tekintetben Petschnikoff utóélettel Thomson, de okvetlenül utóélettel ez utóélettel Petschnikoffot, ha egy zenemű érzelmeteljes reprodukálásáról volna szó. E tekintetben elég bizonyítékot nyújtottak, a Burschféle adagió s az első két része Vieuxtemps negyedik hegedű koncertjének.

A mai hangverseny iránt rendkívül nagy érdeklődés mutatkozik. Aki részt akar venni a műelőzetben, igyekezzék jegyet váltani, mert este már valószínűleg nem lesz kapható.

A hangverseny műsora:

1. VIEUXTEMPS: 4. sz. Concert (D moll) Hegedűn Thomson Cesar.

2. SARASATE: Czárdy dallamok. Hegedűn: Thomson Cesar.

3. CHOPIN: Palladi (G moll) Zongorán: Weber Emil.

4. a) SIMON: Berceke. b) RUBINSTEIN: Romance c) WIENIAWSKI: Tarantella. Hegedűn: Thomson Cesar.

5. LISZT: 12. Rapsodia. Zongorán: Weber Emil.

6. ROSSINI: Paganini ábránd (D dur), variációkkal (non più mesto) Hegedűn: Thomson Cesar.

Erkölcsei hanyatlás.

Nagyvárad, február 15.

Valami kimondhatatlanul jól eső érzés száll meg mindenkit — aki szívében igaz magyar — midőn arra gondol, hogy ez az év Magyarország dicső fenállásának ezredik éve. Az elmúlt ezer év ezernyi vihára, keserve s megpróbáltatása mindenestre garancia a jövőre. Az a nemzet ugyanis, mely így megtudott állani, az meg fog állani a jövőben is. Erre tanít bennünket a legnagyobb mester — saját történetünk. Derült verőfényvel mosolyog elénk a jövő s mi bizalommal vagyunk eltelve.

Talán az ezredéves mult okozta lelkesedés miatt amaz erős bizalmunk szinte — elbizakodottsággá változott. Fájdalom! hamar felocsudtunk. Mint mikor a szelíd kék eget egyszerre komor, fekete felhő szeli át, mint mikor a sima talaj egyszerre váratlanul megnyílik s a rengő földből mocskos láva szakad fel, hogy megfertőztesse az előbb ózondus léget, vagy mint mikor a tenger sima tükrét egy pillanat alatt hatalmas hullámokká veri össze a neki szabadult szélvihar: úgy hatott reánk a közelmúlt napok története, mely szomorú bizonyítványa társadalmunk korrumpált voltának s az általános vagy legjobb esetben óriási mérvet öltött erkölcsi hanyatlásnak.

Nagynevű, tiszta erkölcsű, mint a jelmű apáknak részint egyéni értékük, részint a származásadta garancia folytán magas, díszes állásba jutott fiai dobják le önmagukat a posványba, nem gondolva arra, hogy a zuhanásuk következtében föl és szét free-esenő mocskok oly sok ártatlan embert is ér... Éri az egész magyar társadalmat. Egyik magas állásában a köz rovására ágens szerepére vállalkozik, a másik prédálja a közvagyont s ugyanakkor a léha-

ságnak, könnyelműségnek oly sok adatát tárja fel. Nemcsak a tényben nyilvánuló bűnös elem lép meg mindnyájunkat, hanem az a vakmerőség, melylyel magukat a felszinen tudták s tudják a velők egy kategóriába tartozó, de a Nemezis által még utól nem ért s fájdalom a társadalomnak minden rétegében feltalálható individuumok, tartani. Szaktekintélyek ezek a becsület terén. Pedig csak szimulálják a becsületet. Ott voltak és vannak, ahol — reprezentálni kell! Ez a vakmerőség mutatja, mily nagy az erkölcsi hanyatlás. Mily elvevemedett, elzüllött lehet ott a lélek ahol szennyes kezekkel, megbecsületlenített jellemmel, minden pillanatban várhatva a katasztrófát — még a nagy nyilvánosság előtt szerepet viszen!

Igy van ez társadalmunk legmagasabb körökben, így van aztán fokozatosan lefelé.

Ennek pedig nem más az oka, mint a nevelés, mely szintén erősen a „fin de siècle“ jellegét hordja magán.

Nem a komoly, alapos munkára oktatja a szülő gyermekét, hanem arra, a mivel könnyen és gyorsan czélt ér t. i. vagyorra tesz szert, erre pedig elég a felületes munka is, a hol a látszat pótol sok mindent. A lelket, szívet parlagon hagyják, mert hisz a realizmus dühöng; akinek esze van, az ugysis kiküzdí a magát, s akkor mindene van, — a szegény embernek pedig csak teher a szív, s mindössze csak arra való, hogy baját még jobban érezze... Lassanként kipusztul a vallásos érzés s nem egy gyermek igyekszik zsenge készütségével kimutatni, hogy a vallás csak a fantázia dolga, még az iskola padján ül s megtagadja az ember isteni eredetét s bár csak harangozni hallott Darwinról, már is ennek ad igazat.

Nem egy szülő dicsekszik, hogy gyermeke alig tanul valamit s mégis „keresztül vágja magát“ és ez az eredmény jobban esik neki, mint eximio modo matura. És így nyújt önkéntelenül tápot a gyermek hajlamának a szédelgésre s ezer más bűnös cselekményre. — A komoly munka idegen előtte, hatalmat fölötte az állati érzékiség

A fuldokló.

(Mese.)

— A „Hétfői Értesítő“ eredeti tárczája. —

Írta: **Magy Endre.**

Egy kis kutyát dobott be gazdája a Körösbe. Nem rég kedvelt kis kutyácska volt még, hanem egy idő óta nőni kezdett, lomposodott — ez volt a bűne. Kimondták rá a halált.

Követ kötöttek a nyakába, aztán kettőt-hármat lóbáztak rajta és a következő pillanatban — loocs! — benne volt már a hideg, jeges árban a kutya.

Csak hogy a gazdája vétkes könnyelműségében nem elég jól kötötte oda a követ, csakhamar lecsúszott a kötelék a kutya nyakáról és kiszabadított tagokkal, az életért való küzdelem hatványozott erejével kapirgált, uszkált a halálraitelt a víz színén. Okos szemei kétségbeesve keresték a menedéket.

Mállott jégtáblák állottak a folyó szélén, oda igyekezett tehát.

Az óriási veszély ember — azaz kutya fölötti erőt öntött tagjaiba; szembe szállott a zajló jégtáblácskákkal, hatalmas csapásokkal osztotta szét maga előtt az árt.

A vashid alá ért végre. Szemeiből szintén ragyogott az öröm, mikor hosszú küzdelem után végre a jégsegélyhez közeledett. Szinte mohón esett neki a jégtáblának. Két első lábát kinyújtva rá, igyekezett fölvergődni.

Csak hogy korai volt az öröme nagyon. Lépés-

ről-lépésre töredezett alatta az új fagyás és végre, mikor már szilárdabb jéghez ért, tompa körmei lecsúsztak a siklós felületről. Hiába vergődött. Hiába kaparta a jeget, újra és újra neki rugaszkozott, de mindez hasztalan volt, mindig visszacsúszott a vízbe.

Megadta magát a halálnak. Valami fájó, meg-rázó vonításba kezdett. Hangja kétségbeesetten hangzott föl a hidra.

De újra erőhöz jutva, megint csak neki vágott az árnak. Most a folyó közepén álló jégzigetnek tartott.

Itt nagyon sebes a vízfolyás, azon kívül itt már víz ellenében kellett uszni akutyácskának, hogy célját elérje. Lassan haladt előre nagyon. Hiszen most már újra reménye volt az élethez és úgy látszik — a kutyákban sok az önérzet, mert csak akkor kiáltanak segítségért, mikor végkétségbeesésükben tehetetlenül állanak a halálveszedelemmel szemben...

... Pedig most megcsalta őt ösztöne, hamis volt a cél, melyért oly kinlódva küzdött. Hiszen ha el is éri a szigetet, onnan nem juthat száraz földre, ott fog kelleni elpusztulnia éhhalállal...

Fenn a hidon sokan nézték a küzdelmet. Piaczról jövő cselédek, iskolába siető gyermekek, a járókelők mind meg állottak, hogy a halálos viaskodást végig nézhessék.

Sok ebéd fog elkészni, sok gyermek fog szekundát kapni a kis kutya miatt.

Izgatottan nézte az összeverődött sokaság a látványt.

— Ni, egy kutya van a vízben, mondá az egyik néző

— No, az is hideg furdót vesz most, választotta nevetve a másik.

A publikumnak tetszett a tréfa; jókedvűen nevetgéltek le a víztükrökre.

Most vergődött épen a kutya a jég szélén.

Az egyik néző meglepetve kiáltott fel.

— Még megmenekszik!

— Dehogyan menekszik. Hiszen nem tud fölkapaszkodni, mert utána török a jég. Bizony itt vész az!

— No én meg fogadni mernék, hogy megmenekszik.

— Hát fogadjunk, ha épen nem hisz nekem!...

Az keltett még csak igazán derűtséget, amikor a kutya kétségbeesetten vonítani kezdett vihogó, szükölő hangján. Az is komikus volt nagyon, mikor kimerülten süllyedt a vízbe és a másik pillanatban a vizet fujva az orrából, prűszkölve, fintorgatva orrát bukott föl a felszínre. Most aztán megindult a fuldokló a közepén álló sziget felé. A nézők bosszusan kiáltottak le.

— Hova igyekszik most! Hiszen arra nem menekedhetik!

— Ez a kutya nem is kutya, hanem — számár!

— Most már vége lesz bizonyára! Akadtak, akik tovasietve utjokra, sajnálkozva mondták:

— Szegény kutya, kár érte!

nyer, nemes ámbíció nem sarkalja, mulatni, élvezni vágyik szüntelen, a mi ösztökéli: csupán a hiúság, melyért látszólag tesz is valamit. A jó és rossz között nem tud választani, vakon fogadja bármelyiket, amint utjába jön, amint fölizgatott idegrendszerre kívánatosnak találja. Tart, ha kell dikeziót ezerféle árnyalatban, — propagandát csinál bármily jótékony czél érdekében, — de ha pezsgőre szomjazik, vagy egy csinos arc után vágyik — hozzányul a koldusalaphoz is!

Szomoru jelenség ez és fájdalom, nagyon is elharapódzott; csak nem régen ez a mi n. váradai társadalmunk is elég nagy számban produkált megdöbbentő példákat.

Azonban ez a társadalmi baj sem nem szervi, sem nem örökletes: tehát gyógyítható. A szülők gondos nevelése az iskolák együttesen biztosító gyógyszerei.

Rosszor ütött ki éppen most, közvetlen a milleniumi ünnepek előtt a társadalom betegségének szomoru tünete ily vehemensziával, de hát a purifikálás vihara, ha széles mederben csapkod is szerte szét, csak hasznunkra válhatik, mert vihar után — tisztább a levegő!

Dr. Várnai Ferencz.

Statárium.

— A keresk. és iparkamara figyelmébe. —

Az italmérsi törvény valóságos labirynthus, melyből az embert még a törvénytudomány Ariadne-fonala sem képes kivezetni.

Ebből származik aztán lépten-nyomon olyan összeütközés az adóbérlők és joggyakorlók között, mely nagyon sok esetben az egyéni szabadság és a szabad kereskedelem korlátozásával végződik...

Ez még hagyján! Azt már megszoktuk, hogy midőn kincstári érdekekről van szó, ott a törvények, az esetleges kijátszások ellensúlyozása céljából, nem liberálisak, tulszigorúak, de bármennyire tiszteljük is a törvényt, bármennyire meg vagyunk győződve, hogy a bölcs törvényhozás a legjobbat akarta meghonosítani az italmérsi törvényvel, mégis lehetetlen elhallgatni, elnézni a tollforgató embernek azt, a mit azokkal a szegény italmérőkkel elkövetnek.

A szabad ipar elve mellett az új ipartörvény kimondta egyes iparágaknak képesítéshez, számhoz kötését; előírta azon feltételeket, melyeket minden önálló iparosnak betartani kötelessége.

Rendeletek és szabályok léteznek arra nézve

... Pedig nem lett volna oly nehéz a mentés. Csak le kellett volna menni a partra, a jégről ki lehetett volna nyulni érte. De hát ez nem jutott senkinek az eszébe kaczagás közben.

Hagyták veszni.

... Istenem!

... Hányan és hányan vergődnek mindennap a halál karjaiban. Küzdenek erejük utolsó maradványáig a romlással. Kinlódnak, kapaszkodnak a szalmaszál után, fuldokolnak az élet árjában. Szomorú a tragédiájuk.

És a nagy közönség kaczag a komikus vergődésen, az el-el csukló, gixerező halál-ordításon.

Hiszen természetes, a kutya is csak egy méter vízben fuldoklott. Ember könnyű szerrel gázol ki rajta. Nevették hát a kutya veszedelmét, nem jutván eszükbe, hogy egy kutyának elég egy méter mélység is a megfulásra.

Kacznak a szegény ember romlásán, nem tudják megérteni azt, talán azért, mert egyetlen szivarjuk árán elúszhatnék azt...

... Akadnak aztán jobb lelkű, vagy jobban mondva, gyöngébb idegzetű emberek, kik a halálos tusa mellett elhaladva sajnálkozva mondják:

— Szegény ördög, kár érte!

... Hanem azért nem nyújtják megmentésére még a — kis ujjakat sem!

is, hogy minden foglalkozás minő korlátok között üzhető, de ha ezeket a törvényes és rendeleti feltételeket bárki teljesíti, foglalkozásában gátolni nem lehet.

Egyedül az italmérés azon kenyérkereseti forrás, melynél statariáliter lehet eljárni a törvény végrehajtó közegeinek.

Ezek összeülnek tanácskozássra, a városok, községek lélekszám-aránya szerint megállapított mennyiségben kiadandó italmérsi engedélyeket azoknak adják, akiknek akarják.

Mert tudvalevő, hogy a folyamodók többen vannak, mint amennyi engedély kiadható és így számosan, még pedig olyanok, akik évek óta az italmérésből tartották fenn családjaikat, el lesznek utasítva kérelmükkel és bátran kezükbe vehetik a koldusbotot, ha éhen nem akarnak halni.

Az italmérsi engedélyek számát, mindig és mindenütt a helyi szükséglet szabályozza igazságosan.

Nagyvárad városát nem lehet a törvény szigorú magyarázata alapján osztályozni.

Nagyvárad fogyasztó közönségét legalább — hogy sokat ne mondjunk — egyharmadrészben a heti és országos vásárok napjain hozzánk beözönlő vidék adja.

Vasárnap, hétfő, kedd és péntek napokon ezrével keresik fel az emberek Nagyvárad piacait, akik sokkal több italt fogyasztanak, mint az állandó lakosok és innen van az, hogy az italmérések száma is aránylag sokkal nagyobb nálunk, mint más városokban, vagy községekben.

Közgazdasági érdek ellen vét tehát az, a ki a valódi szükséglet által nyitott forrásokat akarja mesterségesen bedugaszolni, mert ez az eljárás tisztán a fogalom megakasztását jelenti.

Miért nem korlátozzák például a dohány- és szivareladást, ha a törvényben előírt feltételek megvannak és azokat az illető be is tartja?

— Mert a pálinka, szóval az italmérés közrendészeti és közkerkölcsi és közegészségi okokból is korlátozandó!

Ezt állítják. Azonban joggal lehet rá felelni e kérdéssel:

— Hát vajjon a dohány élvezete nem tesz-e több kárt az emberiségben, mint a mértékletes ivás; hát ha az italmérsi engedélyek kiadása veszélyezteteti a közrendészetet és közkerkölcsiséget, miért engedik egyáltalában a veszélyes élvezeti cikkek árulását?

Azután azok a részeges, garázdálkodó individuumok el fognak-e tűnni a föld színéről, ha például 200 italmérés helyett, csak 100, vagy 50 fog nyitva állni előttük; vagy ezeknek az elzúllott szerencsétlen embereknek olyan szokásuk van, hogy végig iszszák a korcsmákat, ha megszámlálhatlanok is?

Sokat lehetne okoskodni e kérdés fölött, melynek végeredménye mindig csak az volna, hogy bizony nem ilyen uton lehet a közrendészetet, a közegészséget és közkerkölcsiséget javítani...

E tekintetben nem akarunk mi tanácsot adni, csak a nagyváradai kereskedelmi és iparkamara figyelmét akarjuk felhívni azon nagyszámu szerencsétlen családokra, akikről éveken keresztül gyakorolt jogaikat vonták meg, akik egyéb foglalkozás hiányában szaporítani fogják a város könyörületére szorult nyomorgók számát.

A kamara írjon fel a miniszterhez és magyarázza meg neki azt a törvénytől elütő különös helyzetet, mely Nagyváradot jellemzi és hasonloda, hogy városunk nagy számot tevő adófizető polgárai ne veszítsék el a mindennapi kenyérüket.

Ez nemcsak társadalmi, közgazdasági, de kincstári érdek is.

Ha nem lesz kenyér, nem lehet adót fizetni.

Sarkadi Ignác.

NEULÄNDER és WEISZ
férfi-szabók
Nagyvárad, Zöldfa-u., Glücksmann Ármán üzletével szemben.
Tavaszi idényre legújabb bel- és külföldi
ruhászöveiteink
megérkeztek. Legújabb divatu szabászat, olcsó és izléses kiállításról elismert szolid és jó hirtűnk kellő biztosítékot nyújt.

Vándor gyógyintézet.

A „Hétfoi Értesítő“ számára írta: **Porényi Kelemen.**

Egy ausztria-magyarországi orvos igen eredeti tervet eszelt ki, a melyet a jobb idő beálltával szándékosan megvalósítani.

Ama tény, hogy a tengeri levegő a tüdőre jótékony hatást gyakorol, oly régen ismeretes, mint maga a civilizáció. Az ókorban is felhasználták a tengeri levegőnek az emberi szervezetre való befolyását és már a rómaiaknak is számos tengeri gyógyhelyük volt.

Hány ilyen üdülő hely létezik ma, azt összeszámolni bajos volna, de annyi tény, hogy gyógyhatásuk meglepő. Mindamellett vannak hátrányaik és sok esetben unalmasak, drágák és nem elég kényelmesek.

Ezen bajokon akar alaposan segíteni a tervező aképpen, hogy egy, erre a célra küönös módon berendezett, nagy, kényelmes és a modern igényeknek megfelelő hajón egy vándor gyógyintézetet kíván életbe léptetni.

Ha meggondoljuk, hogy ezen a hajón minden kigondolható kényelmet, orvosi segélyt, mindennapi megfelelő fürdőt, rendkívül kellemes szórakozást, például tisztaságot, kifogástalan kiszolgálást, elegáns ellátást kap a vendég, akkor el kell ismernünk, hogy egy szezonra aránylag rendkívül kevésre van megállapítva a költség.

Első osztályu utazás 672 frt, második osztályu 588 frtba kerül.

Ki ne tudná, hogy Abazzián, Nizzán, Rivierán, olasz, francia s angol, sőt a német élénkebb tengerparti helyeken sokkal drágább az időzés és korántsem oly előnyös a betegre nézve.

A cél, a mely a fenti terv megvalósítására törekszik, két főle: egy felől a klimatikus gyógymódra való alkalomnyújtás azoknak, a kiknek erre szükségök van, másfelől pedig a déleuropai tengerpartok látogatásának megkönnyebbítése.

Az olasz, görög és egyáltalában a közép tenger regényes partjai és szigetei sajátos hatást gyakorolnak a szemlélőre, mert szépségök klasszikus, rendkívüli és minden aranyira történelmi emlékek fűződnek e tájakhoz.

A déli éghajlat legszebb időszaka február hóban kezdődik, a miről már Plinius klasszikus művei is megemlékeznek. Tehát a vándor gyógyintézet ebben az időszakban kezdi meg a hajózást, és hat hét alatt járja be tervezett útját, nevezetesen az olasz, görög, francia partokat, Korfút, Alexandriát, Tunist, Maltát, Palermót, Meszinát és Nápolyt stb.

Az egyes kikötőknél való tartózkodási idő nincs korlátozva; az uszó intézet igazgatóságának belátása, a többség kívánsága vagy az időjárás szerint, több vagy kevesebb napig marad egy helyütt.

Az uti terv szerint a hajó marad Nápolyban 5, Messinában 2, Palermóban 3, Tunisban 3, Maltában 2, Alexandriában 6, Korfuban 2 napig és az utazóknak fent említett költségen kívül más kiadásuk abszolúte nincsenek.

A vándor sanatoriumnak berendezési és életbe léptetési tervét orvosok és tudósok körében igen nagy tetszéssel fogadták; a szakértők nagy, idáig nem is remelt előnyöket jósolnak a betegek, szenvedők és idegbajosok részére. Különösen a mellbetegek, idegkórások s olyanok számára, kik e betegségek csiráját magukban hordják, a legmesszebb menő remények nyílnak meg.

Valóban nagyobb előnyök is kínálkoznak itt, mint más ismert gyógyhelyeken, mert egészen új gyógyte-nyezők járulnak ahhoz, hogy a beteg visszanyerje egészségét.

Majdnem korlátlan szabadság, a tájképek kellemes változatossága, ami érdeklődést ébreszt, erélyt szül; a változatlanul tiszta tengeri levegő; mindmégannyi megbeszélhetetlen és megfizethetetlen előnyök, melyeket egyik hasonló intézet sem képes nyújtani.

Több ügyes gyakorló orvos, speciálista, egy komplett gyógyszer-tár, kitünő és szüntelenül orvosi felügyelet alatt álló konyha és megbízható pincze, gyakorlott számos szolga-személyzet, könyvtár, szórakoztató játékok stb. állnak az utazók rendelkezésére. Biztosra vehető, hogy a tervezett vándor-gyógyintézetekre nagy jövő vár. Hic haeret aqua.

A koszoru-megváltás.

Nagyvárad, febr. 14.

Helyesen, okosan cselekedni minden körülmények között: ez jellemzi a gondolkodó embert. A szív egyik fenséges megnyilatkozása a kegyelet, történjék az akár élőkkel szemben, akár elhunytak iránt. Ezt bocsátjuk előre, nehogy kegyeletlenséggel vádoltassunk, midőn az ellen a kegyelet

ellen lépünk föl, amelyet utóbbi időkben a halott koporsójára küldött koszorúk akarnak kifejezni.

Ezen a téren a pazarlás szinte bántó kezd már lenni.

Kossuth Lajos a Deák Ferencz ravatalára egy ciprus-ágat küldött csak, de ki merné tagadni, hogy azzal is nem fejezte ki kegyeletét a halhatatlan a halhatatlan iránt?

Kényes ezt a kérdést feszegetni, elismerjük.

A kegyeletet ki-ki úgy fejezi ki, amint akarja, vagy amint tőle telik.

Bizvást mondhatja akárki velünk szemben.

E felfogással nem vitázunk. Aki így állítja föl a kegyelet-kifejezés kérdését, azzal aligha van mit beszélni. A „k i t ő l h o g y t e l i k“ felfogás már a hiúság hársát jelenti. Fényelegni a világ előtt, hadd lássák az emberek, hogyan szerettük, hogyan tiszteltük a megboldogultat! Vajon úgy van-e? Száz eset közül a nagyobb részben aligha fejeznek ki igaz részvétet azok a koszorúk.

Hanem hát a divat — divat még a ravatal körül is s a divatot megsérteni kár lenne. A megboldogultat nem háborgatjuk a nagy nehéz koszorúkkal, az élők pedig hadd lássák azt a nagy, földre sújtó bánatot, melylyel a koporsót kikísérik az utolsó pihenő helyre.

Ugy van, nekünk még a bánatunk is divatos, nekünk még a bánatunk is arra való, hogy a világ figyelmét magunkra irányítsuk.

* * *

Dr. Berkovits Ferencz, városunk egyik kiváló polgára, és jóra való humanistája már évekel ezelőtt azt a jó szokást kezdte el, hogy ha valamelyik jó embere, barátja vagy közelállója meghalt: az alkalommal k o s z o r u m e g v á l t á s c i m é n e n y i k - m á s i k j ó t é k o n y e g y e s ű l e t n e k küldött 5—10 forintot.

Hát mi ezt a jó szokást szeretnők meghonosítani. Ám tegyük le a legközvetlenebbül sujtottak kegyeletük koszoruját kedves halottjuk ravatalára; a távolabb állók helyesebben cselekszenek, ha az a pénz, mit koszorura szántak, valamely jótékony célra áldozzák. Nem lehetetlen, hogy ily módon — legalább egyik, másik megboldogultnál — annyi összeg gyűl össze, amely mint alapítvány is számot tesz s az illető nevével örök időkre fenn tartja. A koszorúk el szoktak hervadni, az emlékezést is kitörli a futó idő kiméletlen keze még a közelálló szívéből is, hát még azokéból, akik távolabb állanak! De egy alapítvány mindig fenntartja a nevet s késő utódok hálás szívvel emlegetik azt, aki jót tett halála után is.

Íme dr. Berkovits Zsigmond, a mi kiváló jelesünk elhunytával mily tekintélyes összeget adtak össze a tisztelők, jó barátok s közeli, távoli rokonok! Két alapítvány fogja hirdetni örök időkre a derék férfinak nevét, akit Nagyváradon egy nemzedék tisztelt, szeretett és becsült.

Az a két alapítvány jobban fenn fogja tartani emlékét, mint akár az ércszobor.

Gyakoroljuk a kegyeletet okosan. Ez volt célja ennek a pár sornak.

A koszorú megváltást helyeseljük.

F.

Jeles toll munkatársunktól: dr. Adorján Arminól is kaptunk a fenti ezim alatt megszívlelésre méltó sorokat, melyeket aktuális voltuknál fogva szintén e helyen közlünk:

Néhány évvel ezelőtt csak elvétve, itt-ott lehetett hallani, hogy temetések alkalmából a koporsóra szánt koszorúk megváltásaképpen bizonyos összeget adtak jótékony célra.

Ez a helyes szokás mindinkább divatba jött, úgy hogy igazán már minden temetésen szokások az ily megváltások; némely alkalommal pedig tulajdonképpen már koszorúkat sem látni, e helyett

azonban jelentékeny összegek jutnak nemes célokra.

A kertészek nem örülnek ennek a változásnak, de általános jótékonyági és nemesebb szempontból csak helyeselni lehet ezt a szokást.

Mert a jótékonyt az istápolni mindenesetre helyes, okos és szép dolog; a virág-kultuszt erősíteni pedig bármily szép, mégis ennél sokkal csekélyebb jelentőségű.

Ha ez a szokás — amint látszik is — mind általánossabbá lesz és a temetések alkalmával mindenki, aki koszorút akart volna adni, kegyeletét akképp fejezi ki, hogy a koszorúra szánt összegeket jótékony célra adja: megöszkök a nyomor, enyhül a fájdalom, mely az inségesek szíveiből előtör és ez bizonyára oly magas és szép cél, melynek elérésére mindenki buzgón igyekezhetik.

Sőt ebből a szempontból igen kívánatos volna, ha előbb-utóbb az a szokás is tért foglalna, hogy nemcsak a temetések alkalmával történnék ily adományok, hanem más alkalommal is.

Például, mily összegek jutnának a jótékony célokra, ha a pazar díszszel szokásos esküvői ünnepeken a tömérdék virágcsokor helyett mindig egy-egy nagyobb összeget adnának valamely közintézetnek.

A koszorú leányok nemes szíve talán legyőzné azt a kis örömet, amelyet a virág nyújt és bizony sok szegény gyermek és nő szeméről lehetne a könyeket letörölni az ilyen összegekkel.

Ismételjük, a virágkereskedők soha sem fogják helyeselni ezt a tervet, de a jószívűek be fogják látni, hogy ezeken a közvetett módokon sokszor még több jut azokra a helyekre, amelyekre úgy felfér minden krajczár adomány.

A társadalomtól függ, hogy minden olyan újítást, amelylyel a köznek használ, felkaroljon. Megszaporodnak így az alapítványok, megenyhül a nyomor, és ahány virággal kevesebbet szakítanak le, annyi könnyet száritanak fel azok árával.

A világról sem akarunk az újítók szerepére törekedni, hanem azért mégsem tartjuk feleslegesnek, hogy felhívjuk rá a közönség figyelmét. Ha rendszert csinál belőle és mindig így tesz, állandóan így fognak cselekedni mások is és a koszorú megváltásból a jótékonyt egy új, áldott forrása fog fakadni.

Dr. Adorján Armin.

Uj ékszer-üzlet a Fő-utczán
Weisz Ignác és fia üzég
 üzlethelyiséget változtatott.
 Kitűnő órák, ékszerek és drágakövek
 raktára
 a Bertsény-féle üzlethelyiségben a
 Fő-utczán.
 Az üzlet február hó 16-án nyílt meg.
 A legszolidabb árak és előzékeny kiszolgálás.

A majmolás hatása

Nagyvárad, február 15.

Szeretnők letagadni, hogy társadalmi életünk olyan beteges tüneteket mutat, amelyek fölött méltán elgondolkodhatik, méltán elszomorodhatik minden jóra való, önzetlen, becsületes magyar hazafi, de nem lehet letagadni, nem lehet meg nem látni a fertőző kórokat, amiknek meggyógyítása bizony nemzetünk létkérdése.

Nem vigasztalás nekünk, ha azt mondjátok, hogy hasonló beteges társadalmi tünetek nem csak nálunk, hanem az ismert mévelt világ minden részében fordulnak elő.

Mi, akik azon erős hitben élünk, hogy a mesze keletről ide vergődött maroknyi magyar nép ezer éven keresztül idegen, ellenséges nagy népek folyton hullámozó árjában csak azért maradt fenn, mivel magasztos eszményei voltak, akik erősen meg vagyunk győződve arról, hogy a jog, a szabadság, az igazi nemes erkölcsök tisztelete, szeretete és megbecsülése kis népeket is hatalmassá, becsültté tehet: bizony-bizony fájdalmas szívvel nézünk, hogy a magyarság kiváló jó tulajdonságai — melyeknek segítségével eddig oly csodálatos módon tartotta meg államiságát és egyediségét — veszni, pusztulni kezdenek.

Önkénytelen toladodik elénk a kérdés: vajon mik lehetnek okai ennek?

Aligha tévedünk, ha társadalmunk elzüllöttsé-

gének okait abban keressük, hogy a külföld áramlata, még pedig beteges áramlata hatott reánk és hat folytonosan. Irodalmunk, művészetünk mindenik ága idegen minta után méveltetik. Nézzétek meg a magyar sajtó napi termékeit, mely a nagy tömegnek ugyszólván egyetlen olvasmányát képezi és igazat adtok e feltevésnek.

Meghódított bennünket a külföldieskedés. Iróink egyszerűen utánoznak — tisztelet a kevés kivételnek — és irnak magyar nyelven francia léhaságokat, színházaink, amelyek a nemes izlés fejlesztésére hivatvák, az operette-kultusz trágárságait népszerűsítik, terjesztik mindenfelé, iskoláink sem hatnak a nemzeties érzület fejlesztésére úgy, amint hatottak régebben, a mint hatniok kellene. A világ polgáriasság fitogtatását szenvelgi fiatalságunk, a jövő reménye.

Igen. A magasabb külföldi méveltségnek; az előre haladott civilizációnak csak ferdeségeit, undorító kinövéseit sajátítottuk el, melyeknek következménye a lépten-nyomon jelentkező erkölcsi romlottság úgy fent, mint alant.

Minden körben, a társadalom minden rétegében terjed a káros, nem észszerű fényűzés — mert van észszerű fényűzés is, bármilyen ellentétesen hangzóan látszik e két szó együtt — tért hódít a nagyzás, az urhatnáság s hitvány élvezetek örült módon való hajhászása, a könnyelmű pazarlás egyfelől és a hirtelen való meggazdagodás vágya, az aranyborjú imádása másfelől. A nemzet azon része, mely vagyonánál, születésénél, intelligenciájánál fogva mintegy kötelevé van a nemesebb eszmék kultuszát istápolni: anyagiasságba van elmerülve s nem igen mutat fel az őt mindig utánozni kész alantasabb résznek magasztos példákat. Mialatt a romlottság, aljasság, erkölcstelenség ugyszólván magasztaltatik, vagy legalább becsüztetik, nagyon is kétes írói tehetségek fércz-munkái által a tisztakerölcs, a magasztos erény jutalma kicsinylés, ha ugyan nem guny.

Az élet eszményiesebb felfogása — melyet csakis a vallásos, hazafias nevelés adhat meg — hiányzik társadalmunkból.

Ne mondjátok, hogy sötét a kép, ne mondjátok, hogy közállapotaink így tulzott színekkel vannak festve. Naponta megújuló tények igazolják: mily nagy a súlyedés, az erkölcsi romlottság.

Nézzétek csak az utóbbi hetek, napok eseményeit. Magas állású egyének ténykedései állanak előttek, melyek igazolják a jók, becsületesek felháborodását.

Nemzetünk jövődjé, szellemi és anyagi gyarapodása lejtőre jutott.

Társadalmunk gyökeres átalakulására van szükség, ha nem akarunk elpusztulni. Bár jönne mielőbb a jótékony visszahatás.

Rácz Mihály.

A Wöber-féle éttermet
 az előnyösen ismert főpincér:
ROSNER PALI
 vette át.
 Kitűnő ételek, italok, előzékeny kiszolgálás.
 A vasut mellett.

Heti sakkszemle.

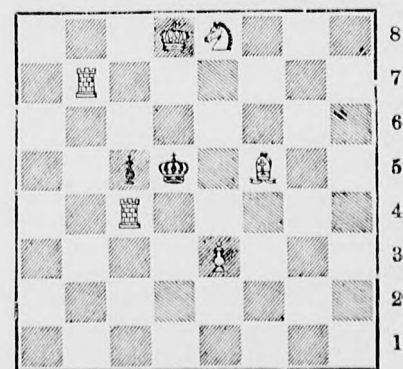
— Rovatvezető: Gesztési Ödön. —

8 feladvány.

Huszár A-tól

Nagyváradon.

a b c d e f g h

Világos

indul s a 2-ik lépésre mattot ad.

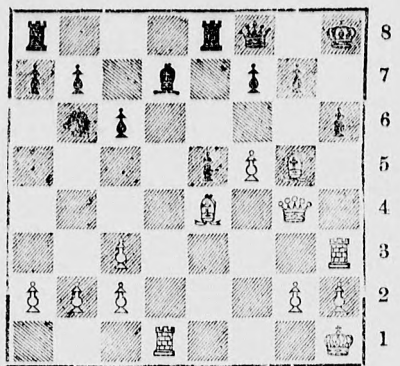
6. végjáték.

Hadállás sötét 19-ik lépése

V c5—f8 után.

Sötét: Szilágyi Mór.

a b c d e f g h

Világos: Gesztesi Ödön.

E hadállás egy 1893. nyarán váltott játszmából való. Világos következőkép nyert.

20. B d1 : d7! H b6 : d7

21. f5—f6! H d7 : f6

Világos öt lépéses mattot jelent.

22. B h3 : h6+ K h8—g8

23. F g5 : f6 B e8—e6

24. B h6—h8+ K g8 : h8

25. V g4—h5+ K a8—g8

26. V h5—h7+ matt.

14. játszma.

Szentpétervár, 1896. január 14.

Spanyol játék.

Világos: Steinitz.

Lasker.

1. e2—e4

2. H g1—f3

3. F f1—b5

Steinitz:

Steinitz.

e7—e5

H b8—c6

d7—d6

E védelmet Steinitz előszeretettel alkalmazza s a sok balsiker sem képes attól elriasztani. Pedig a legkedvezőbb esetben is sötét kissé nyomott játékot kap. Legjobb itt a kipróbált két lépés: 3. a7—a6, vagy H g8—f6.

4. d2—d4 F c8—d7

5. H b1—e3 H g8—e7

6. d4 : e5 d6 : e5

7. F c1—g5 h7—h6

8. F b5 : c6 b7 : c6

9. F g5—e3 H e7—g6

10. V d1—d3 F f8—d6

11. H f3—d2!*) H g6—e7

*) E lépéssel világos megakadályozza a sötét előszórást, mivel 11. . . . 0—0-ra 12. H d2—c4, F d7—e6 13. H c4 : d6, 14. 0—0—0 következnek és sötét egy gyalogot veszít.

12. H d2—c4 H e7—c8

Sötét kénytelen huszárjával a d6 pont fedezésére visszavonulni.

13. 0—0—0 V d8—e7

14. f2—f4! f7—f6

Világos kitűnően vezeti a támadást.

15. f4 : e5 f6 : e5

16. B h1—f1 V e7—e6

17. H c3—a4 V e6—e7

18. F e3—c5 F d6 : c5

19. H a4 : c5 F d7—g4

20. B d1—d2 H e8—b6

A c5 huszár nem üthető V d3—d8+ miatt.

21. H c5—a6 B h8—f8

22. H c4—a5 B f8 : f1+

23. V d3 : f1 B a8—d8

24. H a5 : c6*) B d8 : d2

*) Az egész lecserelési manőver folytán világos két gyalogot nyer.

25. H c6 : e7 B d2—d1+

26. V f1 : d1 F g4 : d1

27. H e7—c6 F d1—e2

28. H a6—c5 F e2—f1

29. g2—g3 H b6—c4

30. H c6 : a7 F f1—g2

31. H a7—c6 H c4—d6

32. H c6 : e5 H d6 : e4

33. H c5 : e4 F g2 : e4

34. H e5—d3 K e8—d7

35. K c1—d2 K d7—d6

36. K d2—e3 F e4—d5

37. K e3—d4 g7—g5

38. c2—c4 F d5—g2

39. b2—b4 h6—h5

40. b4—b5 h5—h4

41. g3 : h4 g5 : h4

42. c4—c5+ K d6—d7

43. a2—a4 K d7—c8

44. c5—c6 K c8—b8

45. H d3—e5 K b8—a7

46. K d4—c5 F g2—h3

47. H e5—d7 Sötét földadja.

15. játszma.

Szentpétervár, 1891. december hó.

Muzió-csel.

Világos:

Csigorin.

1. e2—e4

2. f2—f4

3. H g1—f3

4. F f1—c4

5. 0—0

6. V d1 : f3

7. e4—e5

8. d2—d3

9. H b1—c3

10. F c1—d2

11. B a1—e1

12. H c3—d5

13. F d2—c3

14. F c3—f6

15. g2—g4

16. F f6 : g5

17. h2—h4!*)

*) Kitűnő lépés, melylyel az f vonal ellenállhatatlan támadásnak nyílik meg.

18. V f3 : f4 d7—d6

19. H d5—f6 H e6—e5

20. B e1 : e5! d6 : e5

21. V f4 : e5 F e8 : g4

22. V e5—d4+ K d8—e8

23. F e4—e6+!*) K e8—b8

*) Igen csinos lépés, mely fényes stílusban fejezi be a játszmát. A futár nem üthető matt avagy veszteség miatt.

24. H f6—d7+ K h8—e8

25. H d7—e5+ K e8—b8

26. H e5—a6+! b7 : a6

27. V d4—b4+ matt.

E játszma fényes bizonyítéka Csigorin genialis játékának, mely a szentpétervári torna alatt sajnos körülmények miatt nem juthatott érvényre.

6. feladvány megfejtése.

1. F e5 : d4 F g4 : e2

2. V e7—d7+ K d5—c4—c4

3. H d1—b2—f2+ matt.

1. . . . K d5 : d4

2. V e7—e5+ K d4—c4—d3

3. H d1—b2+ matt.

1. . . . B b4—c4

2. B e2—e5+ K d5 : d4

3. V e7—d6+ matt.

1. . . . H f1—e3

2. H d1—c3+ K d5 : d4—e6

3. B e2—d2 vagy V e7—d7+ matt.

1. . . . tetsz. szer.

2. B e2—e5+ K d5 : d4

3. V e7—c3+ matt.

A szentpétervári verseny befejezte után két tanácskozási játszmát váltott a négy mester és pedig egyik részről Steinitz és Csigorin, a másik részről Lasker és Pillsbury. Mindkét játszmát a két utóbb említett fél nyerte meg.

„Millenium utazási és ellátási vállalat“
képviselése
Nagyváradon Kiss Dávid dohány-külföldi
legességi tőzsdéjében.
Részletes felvilágosítások szívesen szolgáltat-
nak és előjegyzések elfogadtnak.

A heti krónikából.

— Részletek. —

Fekete krónika, mely fölött ott borong még a gyászlobogók szomorú sötétje.

A halál fagyos viharja kidöntötte az erdőszéli koronás tölgyet. A halál arra sújtott le, ki annyiszor fölfogta csapását rólunk! mindenkiről! — csak magáról nem! Talán észrevette a könyört-

len kaszás, hogy ott áll előtünk, hogy szellemének hatalmas szárnyai elfődnek bennünket előle.

Dr. Berkovits Zsigmond.

. . . Ideges borzongás fut végig rajtunk, mikor ezt az iszonyu jelzöt akarjuk neve elé tenni: néhai! Pedig úgy van! Rettentően úgy van!

Már nem sirunk, az eget káromló jajgatás alább hagy, a részvét könyvei bele veszték a helyrehozhatatlanság melankholiájába. »Mi haszna minden . . . jobb, hagyjuk hegedni a sebet. Az ég számon kérte tőlünk a mit nekünk adott. Ez az ész szava, de a mi nehézkes, aczélotlan szívünk nem akar csitulni és sehogy sem tud megnyugodni, hogy ez az ember meghalt! — Ez az ember, aki annyiszor tartotta fáradhatatlan karjaiban a mi törékeny életünket, mikor erőnk, vállunk fölmondta az »Atlasz-szolgálatot, és nem eresztette el, hanem visszaadta nekünk akkor, mikor már, látta, hogy elbirjuk. Hát ez az erős, áldott ember halt meg. A mi földi gondviselésünk pihen ott alatt . . . Majdnem lehetetlen!

Mi jelentettük először a gyászhirot, akik a sir zárultával mondjuk az utolsó búcsúszót.

Végtisztességén ott volt az egész város, a legnagyobb úrtól kezdve le az utolsó koldusig, képviselve volt minden elemében a társadalom.

S azok közül, a kik otthon maradtak a nagy temetésről, mely méltó volt a nagy gyászhoz, hány szenvedő susogta, gondolta: »Milyen szívesen megváltottam volna!

Adassék nyugovás a nyugovónak! Béke a nagy szellem poraira!

Nyugovás a nyugovónak! Részt kérnek belőle még ketten: Cserna Vincze, id. Rimler Pál. Mintha a halál kaszája közvetlenül fejünk fölé sült volna, s csak a kimagasló kalászkokat vágta volna le.

Cserna Vincze a debreczeni kir. főügyész, ki nek fölöttes joghatósága alá a nagyváradai ügyészség is tartozott, szintén elköltözött oda, ahol nem perelnek az emberek; ahol olyan csend, nyugalom uralkodik.

Magas, kiváló és példás életet hagyott maga mögött. Már ez magában véve is elég illetékesé teszi a heti krónika megemlékezését arról az emberről, a ki nek nemcsak élete, hanem még végrendelete is ritka lelki nemességéről tanuskodik: halála után sem akar terhére lenni övének.

A hol az igaz polgári öserénynek, a kötelességtudásnak kell tömjénezni, szívesen tartjuk a tömjénezőt. De amúgy is közelebbről érintett bennünket id. Rimler Pálnak, a rendőr főkapitány bátyjának, Apponyi György gróf nyugalmazott főszámtisztjének a halála. Munkás, ernyedetlen élet után jött pihenni, s itten nyugodott el, rokonainak ismerőseinek általános részvéte közepett.

Legyen áldott az emlékezte!

A szomorú jeremiádok után térjünk át a napi (vagyis inkább: heti) rendre a »hétköznapi« események fölött. A városi közgyűlésen leszavazták Szokoloy Tamás indítványát; hogy a székes-egyház homlokáról vétsék le a Bach-korszak gyűlöletes és szomorú emléke: a két fejű sas. Bizonyosan helyes indokok vezették ez antagonista szenátorokat, akik Szokoloy indítványát elvetették.

A »H e t f o i É r t e s s í t ő «-nek már csak konvenciából sem szabad kiha gnyítheti krónikájából, hogy egyik tehetséges belmunkatársát: Hajduska Árpádot, ki mindössze pár hó óta működik a városnál, Beöthy László főispán tiszteletbeli fogalmazóvá nevezte ki. Ifj. Fekete Lászlót is kitüntette a főispán azzal, hogy t. számtisztté nevezte ki.

Hogy foszlik le a lepel nap mint nap az országos képtár országos botrányáról! Milyen kiméletlen is az az eszményi Igazság! Nemesak leleplezte, ha nem meghurczolta a botrányt a maga undorító meztelenségében. Kutatott az örültség ténye mögött, s fölfedezte a sikkasztást. Aztán kapcsolatba hozta a kettőt s rájött — a mire gondolni se mert volna senki, hogy az örült csak szimulál. Az öcsce könnyelműségét helyre üti a bátyja; kifizeti a hiányzó összeget. És a Pulszky-név e nemes tény által megtisztul a bűn sarától.

Felélés szerkesztő és laptulajdonos: Sarkadi Ignác.
Főmunkatárs: Rácz Mihály.

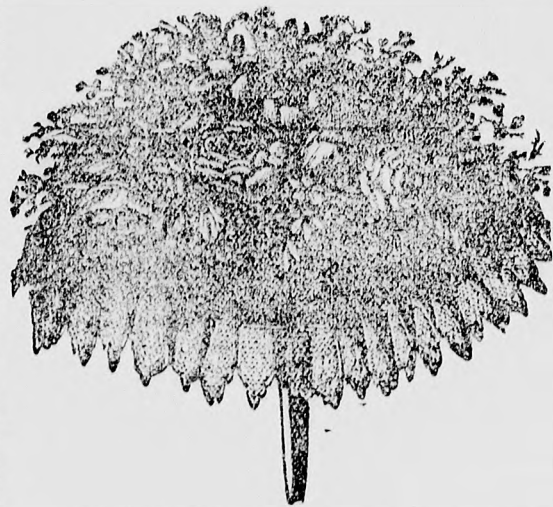
Legnagyobb kereskedelmi- s műkertészet az országban.
a nagyvárad-velencei

műkertészeti- és rózsatelep.

Sürgöny-csúz :
Műkertészeti-telep Nagyvárad.

Virág-csarnok :
Nagyvárad, Fő-utca (Bazár-épület.)

Telefon-összeköttetés.

Élő virágokból csokrok.

Csokrok: Mennyasszonyi, koszorúnyi, báli vagy bármely alkalmi szép berlini papirtartóval 1 frttól 3 frtig.

Csokrok: atlasztartóval 3 frt 50 krtól 6 frtig.
Csokrok: a legfinomabb kivitelben finom selyem tartókban 8 frttól 12 frtig, rózsá-, szegfü és Camé-liákból, a mi ezelőtt 15—20 frtba került.

Csokrok: a legnagyobb mintának, a legújabb párisi minta szerint a legfinomabb selyem csipke és atlasztartókkal 18—25 frtig, a mi ezelőtt 40—50 frtba került.

Élő virágokból koszorúk.

Koszorúk: igen szép, tartós zöldek és szép virágokból díszítve 1—3 frtig.

Babékoszorúk: ovál vagy kerek alakban, igen szép virágokból díszítve 2—5—10 frtig.

Ficus és Mgnolia koszorúk: a legnagyobb mintájuk a legértékesebb és legfinomabb virágok és pálma-lombokkal díszítve 10—25 frtig, a mi ezelőtt 35—40 frtba került.

Ugy a helybeli, mint a vidéki megrendelések teljesítésére kiváló gond fordítatik s a pontos elkül-désért szavatosság vállalatik.

Azonkívül mintegy 50,000 drb szemzés által nemesített magas törzsű rózsá van készletben, mint egy 600 fajban. Egy éves nemesítésű drbja 35 kr, 2 éves kiváló szép koronával, darabja 60 kr. 60.000 drb gyökér nemes (wurzel echt) egy éves darabja 15 kr, 2 éves kiváló nagy bokrok drbja 30 kr., melyekről részletes faj és árjegyzék bármintve kívánatra azonnal megküldetik.

MEGHIVÁS

a Bihar megyei kereskedelmi-, ipar- és terményhitelbank
1896. évi február hó 23-ik napján dél-
előtt 9 órakor

saját üzleti helyiségében tartandó

XXVII-ik rendes közgyűlésére.

A közgyűlés napirendje:

1. Az igazgatóság jelentése az 1895. évi üzlet évről és indítványai a mérleg, zárszámadások és osztalék tárgyában.

2. A felügyelő bizottság jelentése az igazgatóság által készített zárszámadások és mérlegről, valamint a nyereség felosztását illetőleg tett indítványok megvizsgálásáról.

3. Az előző tárgyak és az igazgatóság és felügyelő bizottság által kért felmentvényt feletti határozattal.

4. Az igazgatóság jelentése a nyugdíj alap állásáról.

5. Hat igazgatósági tag, a felügyelő bizottság 3 rendes és egy póttagjának, továbbá 9 rendes 2 pót választmányi tag választása.

Nagyvárad, 1896. évi január hó 25. napján.

Az igazgatóság.

Azon t. részvényesek, kik a közgyűlésen résztvenni kívánnak, felkértemek, hogy az alapszabályok 12. §-a értelmében a közgyűlés napját megelőzőleg egy hónappal nekik írt részvényeiket le nem járt szelvényekkel legkésőbb a közgyűlést megelőzőleg 3 nappal a bank pénztáránál letenni sziveskedjenek. A zárszámadások és az erre vonatkozó felügyelő bizottsági jelentés 1896. évi február hó 12 napjától a társulat helyiségében megtekinthetők sőt a zárszámadások tervezete a részvényesek kívánatára nyomtatott példányban előre megküldetik.

WEINSTOCK, SPITZ, GRÜNBERGER

első nagyváradai szoba-, czég-, czimfestő- és mázoló-társaság

NAGYVÁRAD,

Fő-utca, a Széchényi-szálloda épületben.

A mai kor igényeinek megfelelő

festészeti műterem.

Szoba-, czég-, czimfestő- és mázolási munkák elvállaltatnak.

Templomok, termek, kávéházak és magánlakok festésénél művészies kivitelű márvány-utánezatokat és aranyozásokat állítunk elő.

Különlegességek üveg-czégablakokban és czimfestésekben.

Különféle feliratok és festmények fal, vászon, fa- és bádoglemezre.

Czimerek festése, zászlók és szalagfeliratok, e szakhoz tartozó összes díszítési munkálatok.

Tapeta és papir-maché raktár.

Kész olajban festett czimerek kaphatók és kölcsön adatnak.

Minták és vázlatok kívánatra díjmentesen.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

A legolcsóbb és legjobb

festék-áru

nagykereskedés.

Az anyag tartósságáért, tisztaságáért kezes-séget vállalunk.

Száraz és saját készítményű tisztán kezelt, olajban tört festékek, kitünő minőségű

szobapadló-fénymázak, angol lakkok, kenczék (firniss).

Legjobb fajta ecsetek, aranyozó kellékek, házi kezeléshez szükséges anyagok, kellő utasítással, színvegyítések tetszés szerint.

Tisztelettel

Weinstock, Spitz, Grünberger.

